

Cestami samovoľného vývoja od neživého k živému, od jednoduchšieho k zložitejšiemu - to je myšlienková línia a myšlienková štruktúra evolúcie. Podľa týchto predstáv je evolúcia pretrvávajúci, neustále pokračujúci a nekončiaci proces vývoja.

Evolúcia je považovaná za univerzálny princíp. Predpokladá sa, že tento vývojový princíp od jednoduchšieho k zložitejšiemu neplatí len pre oblasť živej prírody, ale má univerzálny dosah a zahŕňa celý vesmír. Niekedy dávno, aktom samovoľného (náhodného) výbuchu, nazvaného "veľký tresk" (Big-bang), hmoty sústredenej do malého objemu (bodu), k jej následnému rozptýleniu a potom spôsobom samovoľných zhlukov, malo dôjsť k vytvoreniu vesmírnych objektov a ich usporiadaniu do zložitejších, usporiadanejších štruktúr.

Podľa tejto predstavy na počiatku bola látka sústredená do malého objemu - bola teda svojim spôsobom usporiadaná. Po výbuch bola rozptýlená a dostala sa do neusporiadaného stavu (do stavu, ktorý sa nazýva chaos). Ďalej, podľa tejto predstavy, sa postupným zhlukovaním rozptýlených častíc látka samovoľne organizovala do usporiadaných systémov (sústav). Podobnou cestou mal, podľa evolúcie, vzniknúť aj život na našej Zemi: od jednoduchších atómov k molekulám a zložitým biologickým štruktúram až k človeku.

Vznik vesmíru od menej usporiadaných štruktúr k viac usporiadaným a vznik života od jednoduchších foriem k zložitým biologickým štruktúram je podstatná myšlienka evolúcie. V snahe presadiť tento názor sa veľmi často táto predstava označuje ako "vedecká teória". Súhrn evolučných predstáv je však plný vnútorných rozporov a protirečení a nespĺňa ani ďalšie kritériá kladené na vedeckú teóriu. Evolúciu nie je v žiadnom prípade možné nazvať vedeckou teóriou. Niektoré z nedostatkov a protirečení evolúcie sú uvedené v dokumente "Bolesti evolúcie".

Dôležitú výpoveď o správaní sa makroskopických sústav ponechaných samých na seba poskytuje veda prostredníctvom termodynamickej teórie. V kontexte tohoto dokumentu nebude

nemiestne ani nadnesené pripomenúť, že termodynamika je vedeckou teóriou. Je založená na troch princípoch z ktorých pre naše úvahy je dôležitý princíp rastu entropie. Stručne o týchto princípoch je pojednané v dokumente "Princípy termodynamiky".

Na počiatku, podľa evolučných predstáv, bola teda všetka dnes existujúca hmotnosť a energia sústredená do malého konečného objemu a, podľa evolučných predstáv, nebolo ničoho viac. Žiaden priestor, žiaden čas, žiadna vonkajšia príčina (t.j. príčina majúca pôvod mimo tohoto objektu), žiadna bytosť, žiaden Stvoriteľ. Pretože v evolučnom modele sa predpokladá, že hmota a energia boli ponechané sami na seba, plným právom môžeme tento malý objekt, považovať za izolovaný, uzavretú sústavu. A to ako pred výbuchom, tak aj počas výbuchu, a aj po výbuchu, a teda ešte aj dnes, a takou, podľa tých istých predstáv evolúcie, aj ďalej zostane. Evolúcia nielenže nepredpokladá, ale ani nepripúšťa, akúkoľvek vonkajšiu príčinu. Jej predpoklad a tvrdenie je, že hmota bola ponechaná sama na seba stále a takou zostane aj v budúcnosti.

Predpoklady a tvrdenia evolúcie vedú k tomu, že na všetko existujúce materiálne bytie, hmotnosť a energiu, sa musíme dívať ako na izolovaný sústavu. V nej (v izolovanej sústave) mali prebehnúť procesy, ktoré zo stavu chaosu priviedli látku do usporiadaného stavu. Z menej usporiadaného stavu do viac usporiadaného stavu. A to je jednou z bolestí evolúcie, lebo odporuje vedeckej teórii, odporuje tomu, ako sa správajú systémy ponechané samé na seba, odporuje princípu rastu entropie (viď hore citovaný dokument "Princípy termodynamiky").

Podľa termodynamiky v sústavách ponechaných samých na seba (v izolovaných sústavách) prebiehajú zmeny (procesy, deje) vždy len určitým smerom. O tom, aké procesy a ktorým smerom môžu tieto procesy prebiehať v takýchto sústavách, hovorí druhý princíp

termodynamiky. Druhý princíp je najvhodnejšie vyjadriť pomocou veličiny nazvanej *entrópia*. Vyjadrené pomocou tohoto pojmu, druhý princíp termodynamiky znie: zmeny prebiehajúce v izolovaných sústavách majú tú spoločnú vlastnosť, že pri nich entrópia sústavy vzrastá. Inými slovami:

V sústavách ponechaných samých na seba sú možné len také zmeny, pri ktorých entrópia sústavy vzrastá

. Toto je nazvané tiež princíp rastu entrópie.

Podmienka, že entrópia sústavy vzrastá, hovorí o tom, že aké zmeny sú v sústave možné. A o tom, prečo sú v sústave možné len také zmeny, pri ktorých entrópia rastie, hovorí Boltzmanov princíp. Podľa neho: *V sústave ponechanej samú na seba prebiehajú len procesy, prostredníctvom ktorých sa sústava dostáva z menej pravdepodobného stavu do viac pravdepodobného stavu* (len pri týchto procesoch entrópia sústavy rastie). Tento princíp tiež hovorí, že v sústave ponechanej samú na seba nie je možný proces, v priebehu ktorého by sa sústava dostala zo stavu viac pravdepodobného do stavu menej pravdepodobného.

Napr.: Nejaký usporiadaný stav (poriadok) sústavy je menej pravdepodobný ako neusporiadaný stav (chaos, neporiadok). A princíp rastu entrópie hovorí, že v sústave ponechanej samú na seba je možný len proces, pri ktorom sústava prechádza zo stavu usporiadaného (z poriadku) do stavu neusporiadaného (do chaosu) a nie naopak. Opačný proces (z chaosu do usporiadaného stavu) podľa princípu rastu entrópie nie je možný. Evolúcia ale predpokladá a súčasne aj tvrdí, že vesmír a život vznikol cestou, procesom, prechodu zo stavu chaosu (neusporiadaného, viac pravdepodobného stavu) do stavu usporiadaného (do stavu menej pravdepodobného). Zo stavu jednoduchšieho usporiadania, menej usporiadaného stavu (viac pravdepodobný stav) do stavu s väčším usporiadaním, viac usporiadaného stavu (menej pravdepodobný stav).

A to je rozpor evolučného učenia s vedou, s vedeckou teóriou, ktorým princíp rastu entropie je.

Späť [na začiatok článku](#) .

Späť [na zoznam článkov](#) .

Vytvorené: 24. septembra 2010.

Upravené: 15. marca 2013.